

Kære politikere

Hvis man ikke kan måle det, der er vigtigt, kan man i stedet gøre det, som man kan måle, til noget vigtigt.

Eller endnu værre:

Hvis det, man kan måle og finder vigtigt, ikke viser fremgang, kan man altid finde noget, man kan måle, og som viser fremgang, og gøre det til det vigtige.

Når vi indleder vores brev således, er det fordi vi frygter, at brugen af skolevæsenets kvalitetsrapport vil blive reduceret til en lidt tilfældig søgen efter fremgang med efterfølgende branding af dette.

Vores ærinde med denne skrivelse er derfor kort og godt at argumentere for, at den foreliggende kvalitetsrapport er et både mangelfuldt og misvisende stykke papir til kortlægning af kvaliteten på skoleområdet.

Den forrige kvalitetsrapport, der udkom for to år siden, blev ledsaget af en pressemeddelelse, hvori 4 områder blev fremhævet:

- Andelen af elever med mindst 02 i dansk og matematik ved afgangsprøven var steget
- Karaktererne i de bundne prøvefag i 9. klasse var steget
- Elevernes trivsel var god
- Elevernes fravær var faldet

Hvordan er det så gået med disse 4 områder i de forløbne to år? Ja, vi kan se, at den fremgang, der sidst var på andelen af elever med mindst 02, er udlignet af en tilsvarende tilbagegang. Det samme kan vi konstatere med elevernes fravær. (Data om elevernes fravær er godt nok ikke taget med i den netop udsendte rapport, men oplysningerne kan findes på UVM's hjemmeside)

Om trivslen kan vi se, at den holder sig på et stabilt niveau tæt på landsgennemsnittet, og det samme er tilfældet med hensyn til karakterer ved de bundne prøvefag.

Trivsel og afgangsprøvekarakterer udgør sammen med de nationale test nogle centrale grundpiller i kvalitetsrapporten. Hvordan er det så gået med de nationale test?

Kvalitetsrapporten ser på, om vi opfylder de nationale måltal fx om, at mindst 80% af eleverne skal være gode til dansk og matematik. Rapporten sammenligner ikke med landstal, så vi ved ikke, hvordan Middelfart ligger i forhold til resten af landet.

Derudover ser rapporten på progressionen, altså hvordan udviklingen har været siden skoleåret 2011/12.

Men det er ifølge undervisningsministeriet helt forkert at lave denne sammenligning, fordi testene har ændret sig gennem årene, og resultaterne derfor ikke er sammenlignelige.

Progressionen vises med op- og nedgående pile, men da vi ikke ved hvilken stigning eller fald den enkelte pil er udtryk for, kan man ikke tolke noget præcist af grafikken.

Samlet set er afsnittet om de nationale test altså behæftet med ukorrekte sammenligninger gennem en upræcis grafik.

Rapporten indeholder også data om, hvor stor en procentdel af timerne, der gennemføres af lærere med kompetence i deres fag. Vi kan se, at vi på stort set alle fag har en bedre kompetencedækning, end der er på landsplan.

Rapporten har derimod ikke data, der fortæller noget om, hvor mange procent af timerne, der rent faktisk gennemføres med uddannede lærere. Vi ved, at forbruget af ikke uddannede lærere i Middelfart er stort og har været voldsomt stigende siden starten af reformen.

Lige nu bliver 25 lærerstillinger læst som timelønnede fuldtidsstillinger. Af dem er ca. 90% ikke-uddannede. (oftest helt unge direkte fra gymnasiet – Det der populært kaldes 4. G'ere).
Det er der ikke meget kvalitet i.

I indledningen til kvalitetsrapporten står der: "Kvalitetsrapporten er et kommunalt mål- og resultatstyringsværktøj, der skal understøtte en systematisk evaluering, resultatopfølgning og kvalitetsudvikling på kommunalt niveau og samtidig fungere som grundlag for lokal og kommunal dialog."

Vi mener ikke, at kvalitetsrapporten er i stand til at leve op til dette.

En kvalitetsrapport som den foreliggende er og bliver ikke andet end en gryde med tal og tabeller, som man så kan fiske nogle godbidder op af med ordene: "Se hvor godt, det går!"

Og ja, der er med garanti rigtig meget kvalitet rundt om på skolerne, men der er med garanti også noget, der kan blive bedre. Det bliver bare ikke fanget ind af tabeller og regneark.

Selvom kvalitetsrapporten så blev strammet op, og der blev luget ud i fejlene, er det stadig ikke godt nok. Hvordan kan vi fx forlade os på de nationale test, når de fagfolk - lærerne - som vi har sat til at undervise vores børn, mener, at testene er misvisende? Et syn, der i øvrigt støttes af flere forskere.

Hvis vi skal andet end blot kradse lidt i overfladen, når vi bedømmer kvalitet, skal vi dybere ned.

Så skal der skabes en dialog med dem - lærerne og lederne - der dagligt kan se, hvor det går godt og hvor, der kan skabes forbedringer. En sådan dialog kræver en åbenhed, hvor konstruktivt kritiske røster er velkomne og hvor ingen køer er for hellige til at blive slagtet.

Der er nok at tage fat på:

Hvordan lykkes det med den anderledes og mere spændende undervisning?

Hvordan er det gået med den lektiefrie/lektieintegrerede skole?

Hvordan fungerer det, at den understøttende undervisning varetages af pædagoger i indskolingen?

Hvordan er det lykkedes at mindske betydningen af den sociale arv?

Hvad har det betydet for de svageste elever, at tolærertimer er afskaffet?

Hvordan fungerer forældrearrangerede klassesure i skoletiden som alternativ til den oprindelige lejrskole?

Hvordan forklarer vi, at søgningen til private skoler fortsat stiger på trods af det løft, som reformen skulle give?

En kommune som Middelfart fortjener en god folkeskole. En folkeskole hvor kvaliteten taler for sig selv og ikke skal "tales op" ved hjælp af nogle tilfældige, gode resultater, som altid vil kunne graves frem af et regneark.

Hermed en opfordring til en åben og ærlig dialog mellem politikere, skoleledere og lærere om den gode skole i Middelfart – Og hvordan vi sammen gør den endnu bedre.